

Laxní přístup

sezóna 2016 jaro - 8.0

Zápis o utkání – 1. zápas	3
<i>Recenze k utkání s týmem Lobotomici</i>	<i>4</i>
Zápis o utkání – 2. zápas	5
<i>Recenze k utkání s týmem Los Zewlos</i>	<i>6</i>

Zápis o utkání – 3. zápas	7
<i>Recenze k utkání s týmem Potíže</i>	8
Zápis o utkání – 4. zápas	8
<i>Recenze k utkání s týmem South Prague FC</i>	10
Zápis o utkání – 5. zápas	11
<i>Recenze k utkání s týmem Vodka team FC</i>	12
Zápis o utkání – 6. zápas	12
<i>Recenze k utkání s týmem Beerchester United</i>	14
Zápis o utkání – 7. zápas	15
<i>Recenze k utkání s týmem Česlo</i>	17
Zápis o utkání – 8. zápas	17
<i>Recenze k utkání s týmem DDR FC</i>	19
Zápis o utkání – 9. zápas	20
<i>Recenze k utkání s týmem Dýně AC A</i>	22
Zápis o utkání – 10. zápas	23
<i>Recenze k utkání s týmem Fiasko</i>	24
Zápis o utkání – 11. zápas	24
<i>Recenze k utkání s týmem Vozovna Hloubětín A</i>	26
Závěrečné zhodnocení sezóny	26

Zápis o utkání – 1. zápas

Datum zápasu: 3. 4. 2016

Hřiště: LITVI

Laxní přístup – Lobotomici - 5:2
(3:2)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Vlastní	Široký Michal
2:0	Široký Michal	Matějka Tomáš
3:0	Šafka Jiří	Hromádka Pavel
4:2	Bárta Lukáš	Matějka Tomáš
5:2	Bárta Lukáš	Matějka Tomáš

Hráč	Plus	Mínus
Bárta Lukáš	4	1
Hromádka Pavel	5	2
Matějka Tomáš	5	2
Procházka Vojtěch	5	1
Šafka Jiří	1	2
Široký Michal	5	2
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	5	2

Komentář rozhodčího:

Typické utkání osmé ligy pro pohodové nedělní odpoledne. Balony létaly často vzduchem, často nenašly svého adresáta, když z ničeho nic přišla akce, nad kterou by žasli i hráči Barcelony. Domáci vyhráli díky většímu štěstí v koncovce.

Nejlepší hráč:

Bárta Lukáš

Recenze k utkání s týmem Lobotomici

Hromádka Pavel

Na rozdíl od minulé sezóny se začátek této neděle označit jinak, než jako vskutku epesní výkon. Sestava pravda neslibovala nic zázračného, přišlo nás pouhých sedm a navíc měl Tomáš Matějka absolvovat svůj první zápas v dresu LXP, takže pořádně nevěděl, co ho čeká. Zajímavější výmluvy zahrnovaly Davidovu chorobu, Jardovo manželkou nabořené vozidlo nebo náhlá zdravotní indispozice v podobě problité noci u Zdenka.

I tak jsme to ale sehráli fantasticky. Opět se potvrdilo, že nástupy jsou skutečně naší specialitou a než se Lobotomici rozkoukali, bylo to 3:0. Nevím přesně jak rychle jsme to stihli (uvidím až ze zápisu rozhodčího), ale tipuji něco kolem deseti minut. První gól dával Michal autem zleva z hranice vápna – tradiční útočný přímo do brány s tečí obránce: Vlastňák na 1:0. Já stejný aut ještě o nějakou čtvrt hodinku později zopakoval také a mám za to že i teč proběhla (něco jsem zaslechl a i Jirka potvrdil, že něco luplo), ale soupeři vehementně popírali a tak se gól nekonal. Na 2:0 navyšoval Michal nádhernou peckou z voleje k pravé tyči. Nemá cenu si cokoli namlouvat – na takovou trefu Michal zatím čekal doslova celou svou kariéru v Laxním přístupu, podobně trefená pumelice se zkrátka jen tak nevidí. Na 3:0 jsme si soupeře povodili kombinací ve vápně z rohu který rozehrával Tomáš. Došlo na dvě tři rozehrávky/narážky mezi mnou a Tomášem a nakonec jsem sehrával na pravou tyč Jirkovi který neomylně proměnil (ačkoli jinak se mu nějakým záhadným způsobem ze zápasu 5:2 podařilo udělat bilanci +/- 1:2). Vypadalo to vážně fotbalově!

Pak už jsme se drobátko vyčerpali, hrát přestali a vlna euforie drobátko opadla. Naopak zaražení Lobotomici hrát začali a do poločasu to stáhli na 2:3. Většinou nějaké kombinační útoky kdy si rozebrali obranu a míč stříleli zblízka podél Ondry. Jinak byli pochopitelně techničtější než my a měli skutečně hodně tvrdé střely, ale drtivá většina jich šla kolem brány ven a Ondra tak příliš práce neměl.

Náš solidní výkon dál potvrdily i neproměněné šance, kterých jsme rozhodně vůbec neměli málo. Vojta měl hned několik parádních dorážkových střel hlavně z rohů, které mu ale soupeři vždy zvládli zblokovat. Tomáš měl hlavně v druhém pár samostatných nájezdů, já krásně naservírovanou nahrávku od Toma při které jsem jen těsně minul pravou tyč, Tomáš nastřelenou tyč z mrtvého úhlu (Ondra Bajar style). Ačkoli tedy Tomáš ve svém debutu žádný gól nedal, rozhodně byl pro naši hru hodně podstatný – držel míč, ale se sólováním to nepřeháněl a dobře rozdával sehrávky – má ostatně hned tři asistence. Právě jeho forčeking a nahrávky pak pojistily naši výhru na slušných 5:2. Do druhého jsme šli s tím, že už nás Lobotomici skoro mají, jenže navýšení na 4:2 a posléze i gól na 5:2 je psychicky naprosto rozložily. V obou případech byl strůjcem úspěchu Tomáš - jednou vychytil sehrávku, podruhé už nevím - který vždy rozehrával situaci a nechával zakončovat do prázdné volného Lukýse u levé tyče.

V závěru se už hrálo prakticky potmě a ještě poněkud vyhoceně – Lobotomici totiž nevyhovující vývoj zápasu neunesli a poněkud přitvrdili, rozešli jsme se ale po nějakých těch hádanicích vcelku smírně (ačkoli ten faul zezadu na mě v první půli kartou být oceněný mohl).

Zkrátka paráda, v sedmi jsme to uválčili luxusně, rozhodně jeden z lepších zápasů poslední doby – nešlo o náhodou utrpenou výhru, góly skutečně stály za to a vypadaly ve většině případů i hodně fotbalově.

No a příští týden nás zase čeká průser v podání souboje s Los Zewlos.

Zápis o utkání – 2. zápas

Datum zápasu: 10. 4. 2016

Hřiště: TEMPO

Los Zewlos – Laxní přístup - 2:4
(0:1)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Matějka Tomáš	Bárta Lukáš
2:1	Bárta Lukáš	Matějka Tomáš
3:1	Bárta Lukáš	Matějka Tomáš
4:2	Bárta Lukáš	Široký Michal

Hráč	Plus	Mínus
Bárta Lukáš	4	1
Hromádka Pavel	3	0
Krlín Michal	0	2
Matějka Tomáš	4	1
Procházka Vojtěch	1	2
Šafka Jiří	4	1
Šátek David	2	1
Široký Michal	2	2
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	4	2

Komentář rozhodčího:

Utkání hrané v přátelské atmosféře skončilo zasluženým vítězstvím hostů.

Nejlepší hráč:

Bárta Lukáš

Recenze k utkání s týmem Los Zewlos

Hromádka Pavel

Ha, odplata je sladká věc. Loni jsme se Zewlos dopadli žalostně, tentokrát se ovšem karta obrátila a utkání vyšlo podstatně lépe nám. Ve finálním účtování vzájemných zápasů máme sice stále o gól horší skóre, bodově už jsme ale derby bilanci srovnali.

V tomto souboji hráli role dva hlavní faktory: Nízký počet hráčů Zewlos, kteří hráli bez střídání, zatímco my měli na střídačce tři hráče, takže jsme soupeře reálně utahali a pak také Lukýs, který se dostává do životní formy a kterému nesmírně svědčí spolupráce s Tomášem což pro Lukýse vyústilo v pět gólů během dvou zápasů z čehož mu minimálně tři Tomáš luxusně připravil.

Každopádně jsme se Zewlos odehráli velice slušné utkání. Chvillemi to pravda byla překopávaná z obou stran, protože Zewlos měli vlastně stejnou taktiku jako my – dlouhé nákopky a auty, v momentech kdy se ale hrál kombinační fotbal jsme hru rozhodně ovládali – jednou si vybavuji útok během kterého jsme dali snad kolem osmi sehravek – sice z toho nic nebylo, protože se nikdo nehrnul do zakončení, ale i tak to byla na naše poměry velmi netradiční kombinační hra.

Hned v úvodu zápasu jsme měli pár střel z hodně velké dálky (většinou já), pak už se začalo hrát tradičněji a to vyústilo ve vůbec první gól Tomáše v dresu Laxního přístupu. Útočníci si prohodili role, sehrával Lukýs a Tomáš ze závaru a odraženého míče prostřeloval do brány. Los Zewlos v prvním poločase příliš šancí neměli, nejdůležitější co si vybavuji jsou nějaké náběhy z rohů a pak jedna extra jedovatá tečovaná střela kterou Ondra chytil v úplném závěru.

Teď vlastně pořádně nevím, jak padl první gól kterým Zewlos srovnávali na 1:1 ani jestli to stihli v prvním poločase (asi následky následného kvalitního posezení v Krychli se Špacírem a Lukýsem, které se protáhlo do jedenácti do večera a zahrnovalo řadu piv a nejméně tři Legendaria), ale pak už přišla naše chvíle. Dvojice parádních akcí Tomáše který v obou případech nabídl Lukýsovi ideální skórovací pozici do poloprázdné a Lukýs nezaváhal ani jednou: 3:1 pro nás.

Vypadalo to sice, že už máme hotovo, ale ještě přišla chvilka nervů. Skóre se totiž posunulo na 3:2, když Vojta trochu podskočil jeden z nákopů a zahlavičkoval ho za sebe vysokým obloukem přímo do šibenice. Míč tam sice letěl asi půl minuty a stihli jsme to na střídačce i hezky prožít a zkritizovat, Ondra se ale k šibenici přiblížit nestihl a Vojtovi se tak podařil parádní vlastňák.

Od nějakých zbytečných dramát (pár minut jsme pak hráli opravdu velkou tužku a Zewlos to ještě hodně zkoušeli) nás naštěstí zachránil opět Lukýs. Michal mu poslal roh do náběhu a Lukýs zakončil z velmi ostrého úhlu od přední tyče (někde z hranice vápna) na 4:2 a už bylo jasné, že výhru posledních pár minut udržíme, což se také stalo. Lukýs si tak dal první hattrick kariéry a po dvou zápasech má nastříleno pět gólů. Škoda, že příští zápas se nám spanilá jízda asi pěkně posere, neboť má chybět několik klíčových hráčů (a to hlavně Ondra, MŠ a já, možná i právě Lukýs).

Za zmínku stojí také tuším další dvě tyčky které dal Lukýs (zvláště ta jedna z otočky byla výborná), další veselé momenty zahrnují třeba Davida dvakrát zcela mrvícího náběhy na střelu (v

jednom případě ten míč parádně zašlápl), Ondru který jednou nedosáhl na vysoký centr a málem si dal gól zády, protože centr trefil tyčku a tak podobně.

Zápis o utkání – 3. zápas

Datum zápasu: 17. 4. 2016

Hřiště: ZAK

Laxní přístup – Potíže – 1:1
(1:1)

Stav	Střelec	Asistence
1:1	Matějka Tomáš	Šafka Jiří

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	1	0
Bárta Lukáš	1	0
Krlín Michal	0	1
Matějka Tomáš	1	1
Paima Jaroslav	1	0
Procházka Vojtěch	0	0
Šafka Jiří	1	1
Šátek David (<i>brankář</i>)	1	1
Široký Michal	0	1
Zahradníček Tomáš	0	1

Komentář rozhodčího:

Velmi slušně vedené utkání z obou stran, vyrovnaný průběh, zasloužená dělba bodů.

Nejlepší hráč:

Matějka Tomáš

Recenze k utkání s týmem Potíže

Šátek David

Neposrali jsme to! To je to hlavní! Ještě začátkem týdne to vypadalo, že se na zápas s 4. Týmem v tabulce Potíže ani neposkládáme. Pak se, ale začalo vše v dobré obracet a v neděli ráno jsem doma mohl do zápisu o utkání (který jsem stejně nechal doma na lince) doplnit deset kousků. Upřímně, že se sejdeme v deseti jsem ani nevěřil, zvláště když jeden ze sestavy měl být Tomáš Zahradníček. Ten ale překvapil a nakonec nás teda bylo deset, o jednu hlavu víc než u soupeře. Vzhledem k absenci Ondry jsem se do brány nakonec postavil já.

Úvod utkání netradičně opatřej z obou stran. Z letargie nás vytrhnul můj nepovedený odkop, který jsem přímo napálil do nic netušícího Michala. My se sehrávali v celkem netradičních formacích a soupeř, uvědomivší si naši sílu, reprezentovanou druhým místem v tabulce, hru moc neotvíral a čekal co za kulišárnu na ně vymyslíme. Když zjistil že nic, převzal asi v desáté minutě iniciativu a sem tam nás dostali pod tlak. To se projevilo několika rohy, které mimochodem naše obrana ustála velmi dobře. Bohužel až na ten v patnácté minutě. Soupeř rozehrál nečekaně rychle, překvapil jak tušímže Krleše stojícího na lajně, zbytek obrany včetně mě a poslal míč přes naše vápno na naprosto volného sběhnuvšího pravého útočníka. Ten nikým neotravován poslal míč křížně do brány. Sice jsem si na střelu trochu sáhnul, ale to bylo stejně k ničemu.

Po gólu tlak soupeře ještě chvíli trval a začalo to zavánět průserem. V tu chvíli to totiž nijak nevypadalo, že bychom mohli nějak zásadně ohrozit soupeřovu bránu. Naopak, vypadalo to že ještě nějakou schytáme my. Zvláště po jedné střele ze střední vzdálenosti, která trefila tyčku a odrazem mě vylískala do zad. V tu chvíli jsem si byl jistej, že míč skončil v bráně. Naštěstí se ale nějakým zázrakem dostal do hřiště a hrálo se dál.

Nakonec jsme se ale přeci jen dočkali. Jirka absolvoval několik soubojů, po zásluze se k němu odrazil míč, který poté geniálně nahrál na do trháku utrhnuvšího se Tomáše M. Opravdu taková nahrávka se v LXP již několik let nevyskytovala. Sportovní novinář by napsal klišé ve stylu – „Pak již měl Tomáš tvář tvář gólmanovi snadnou práci“. Jak ale víme tak v LXP není žádná práce snadná a někdy dokážeme zazdít téměř cokoliv. Každopádně Tomáš nesehal a vyrovnal. Od té doby se hrál naprosto rovnocenný zápas. Soupeř v první půli zazdil dvě tutovky. Jednu jsem chytil, jednou z vápna brutálně překopli i ochranou síť. Začátkem druhé půle jsme začali hrát my a měli několik nebezpečných náznaků. Soupeř se uchýlil k naší taktice nakopávaných míčů a sem tam zahrozil z breaků. Ty jim naštěstí životně nevycházeli a pokaždé ve finální fázi selhali. Asi v polovině Zdeněk zahodil tvář v tvář gólmanovi největší šanci druhého poločasu. Nutno říct, že tomu předcházela bezprecedentně nečekaně perfektní souhra s Tomášem M. a ještě někým. Soupeř kontroval jedním z mála povedených brejků, kdy se dostal až do vápna a já musel zasahovat. Do konce zápasu se už víceméně nestalo nic co by stálo za řeč. Všichni odehráli víceméně solidní zápas, nikdo nějak zásadně nezalámil, takže se naše šňůra bez prohry natáhla na 3 zápasy.

Zápis o utkání – 4. zápas

Datum zápasu: 24. 4. 2016

Hřiště: MIKU3

South Prague FC – Laxní přístup – 4:5 (1:3)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Bárta Lukáš	Hromádka Pavel
2:0	Vlastní	Široký Michal
3:0	Matějka Tomáš	Paima Jaroslav
4:1	Matějka Tomáš	Široký Michal
5:2	Matějka Tomáš	

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	4	3
Bárta Lukáš	3	1
Hromádka Pavel	4	3
Krlín Michal	1	2
Matějka Tomáš	5	4
Paima Jaroslav	1	1
Procházka Vojtěch	3	2
Šátek David	1	2
Široký Michal	3	2
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	5	4

Komentář rozhodčího:

Hosté vyhráli díky chybám domácího brankáře. Jinak vyrovnaný zápas.

Nejlepší hráč:

Matějka Tomáš

Recenze k utkání s týmem South Prague FC

Hromádka Pavel

Sakra, šnůra bez porážky pokračuje, tentokrát dalším parádním vítězstvím nad velmi dobrým soupeřem v zápase který jsme vlastně měli v pohodě pod kontrolou až do chvíle, kdy jsme ho najednou pod kontrolou neměli a byly pěkné nervičky (asi tak posledních pět minut).

Na Mikulovce jsme měli silnou sestavu my i soupeř – přesně jsem to nepočítal, ale myslím, že měli podobně hráčů na střídání jak my, tzn. takové tři čtyři kousky rovnající se deseti hrajícím. South Prague FC tradičně daleko techničtější než my (Zdeněk u soupeře identifikoval nějakého hráče z Bohemky), ale hnusné počasí znamenalo mokřý povrch a klouzající míč, takže si drtivou většinu akcí našťestí zkurvili sami přehnaně ambiciózními nahrávkami – pokud se omezili na jednoduché narážečky, dávali si nás zcela ukrutně.

Naše začátky jsou tuhle sezónu ale vsutku impresivní a eňo ňůňo to bylo i tentokrát. Počítám tak pátá minuta – hážu aut z pravé strany na Davida který si jde do vápna ze zadní čáry. Mičuda ale klouže, tak že jsem to dost hrubě nedohodil a míč končí jen uprostřed vápna, tam je ovšem náš nejlepší hlavičkář Lukýs, tak podivně míč hlavičkuje s odrazem o zem – a ejhle on to gól. To také hned upozornilo na další hlavní příčinu našeho vítězství – a to byl hodně slabý brankář soupeřů, jenž víceméně chytil jen věci kterými jsme ho přímo trefili, čehož bylo ale bohužel taky dost.

O chvíli později skóroval Michal autem z levé strany přímo do brány, ovšem bez teče a tutéž situaci zopakoval ještě v závěru první půle (což už rozhodčí komentoval stylem „to jsem ještě neviděl.“ Michalovi to ale taky dvakrát vyšlo – k druhému úspěchu se ještě dostaneme, ten první byl ale na 2:0 a stál za to. Aut do vápna, brankář vyráží nad sebe. Míč padá zpět, brankář vyskakuje a vyráží ho ještě jednou, tentokrát ale za sebe a přesně do brány. Hehe. Vzorový vlastňák na 2:0.

Třetí gól přišel po několika bleskových sehrávkách kterými jsme vyčarovali instantní akci. Finální sehrávka byla od Jardy na Tomáše Matějku a ten šanci proměnil.

Začínalo to hodně připomínat první zápas s Lobotomiky a tak South Prague, jenž se našťestí moc často nepouštěli do přímých zakončení do poločasu ještě přece jen snížili – narážečková akce středem, útočník jde sám na Ondru a dává mu jesle. Sakryš. Ondrova chyba to rozhodně nebyla, spíš vyhořela obrana jako celek.

V druhém poločase to také pěkně létalo na obě strany – my přidali ještě dva góly, soupeř bohužel tři, ale posledních pár infarktových minut se nám podařilo ubránit, ačkoli zvlášť v jednom případě zalehával Ondra heroicky míč na brankové čáře. South Prague tam poslala břevno, my tyčku.

Přesnou chronologií gólů druhého poločasu si nejsem zcela jist (takže nevím, jestli se z 3:1 šlo na 3:2 nebo 4:1), ale jisté je, že oba které jsme dávali my měl na svědomí Tomáš Matějka. Jednou to byl Michalův aut z pravé strany který Tomáš konečně úspěšně lehoučce tečnul kolenem a podruhé to byl míč získaný uprostřed hřiště a pozemní střela z dálky – která brankáři soupeře zásluhou vlhkosti meruny projela pod nohou. Hehe. Někdy během té doby nás South Prague také jednou vyškolila (buď zakončením pravé strany, nebo opět z prostředka), takže to bylo 5:2. Vypadalo to na už hotový zápas (stejně jako s Lobotomiky),

jenže tentokrát to bylo podstatně dramatičtější. Během posledních cca sedmi minut nám tam South Prague šoupla ještě dva góly rychle za sebou poté co jsme neproměnili pár hodně dobrých akcí (Jarda byl asi u dvou střel). Jednou to bylo to druhé z dvou zakončení zmíněných výše (tedy buď ze strany, nebo podél Ondry středem), podruhé jsme si mokry míč vyžrali i my – střela středem, Michal jen lehce tečuje do strany, Ondru to také lízne, ale i tak se míč ještě sklouzne po pravé tyči a je v naší bráně. Uf Uf. Poslední tři čtyři minutky velmi infarktové, ale Ondra tím zalehnutím míče nakonec zachránil situaci a my máme sedmý bod a po zápase tedy opět mluvíme o „sedmé“ lize, z čehož má prý Michal noční můry ☺

Zápis o utkání – 5. zápas

Datum zápasu: 1. 5. 2016

Hřiště: P1

Laxní přístup – Vodka team FC – 0:4
(0:3)

Hráč	Plus	Mínus
Bárta Lukáš	0	4
Hromádka Pavel	0	3
Krlín Michal	0	0
Matějka Tomáš	0	4
Procházka Vojtěch	0	3
Šafka Jiří	0	3
Šátek David	0	1
Široký Michal	0	2
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	0	4

Komentář rozhodčího:

Velmi ohleduplné utkání, ve kterém působili vítězové fotbalověji.

Nejlepší hráč:

Není.

Recenze k utkání s týmem Vodka team FC

Hromádka Pavel

Tak jsme došli, babi. Debaty o lize začínající na S zase můžeme na chvíli vypustit, poprvé v této sezóně narazila kosa na kámen a to vskutku spektakulárně. Nebo jsme spíš narazili na Vodku a to není zrovna chlast se kterým bychom se uměli nějak kvalitně vypořádat. Účast sice slušná – devět kousků, ale forma nebyla. Lukýsovi nebylo dobře, Krleš přežraný... a celý tým tak nějak vlastně marný.

Vodka rozehrávala – a pak nám vlastně dobrých čtvrt hodinky míč ani nepůjčili (snad s výjimkou případů kdy jsme šli rozehrávat po gólu). Náš kontakt s mičudou se omezil na odkopy nebo auty, ale jinak jsme si nesehráli, nepodrželi, nic. Vodka naopak sice nedisponovala individuálně skvostnými fotbalisty (jako třeba South Prague o týden dřív), ale měli skvěle našročené týmové pojetí hry. Vpřed se tak nechodilo ani tak přes klíčky jako spíš přes sehrávky, ale v případě kvalitního obraného bloku nikam nespěchali, klidně rozehráli zase vzad a zkusili to znovu. Zároveň měli ale také tah na bránu a nesnažili se to dodrbat až do brány, jak soupeři často dělají – a ze slibnějších pozic už stříleli.

Kapitolou samo o sobě pak byly standardní situace – málokdy je v nich někdo zákeřnější než my, ale Vodka rozhodně byla – u rohů měli dokonce nacvičené i varianty a naše pokusy vcelku snadno likvidoval jejich brankář (strašlivý čahoun s hlavou nad břevnem), který byl kupodivu schopný dostat se dobře i k zemi (ačkoli do něj hráči soupeře hodně jebali, vychytil nám všechno).

První gól jsme dostali tvrdou a přesnou hlavičkou z přetaženého autu, dva další pak z různých kombinačních útoků – jednou námi prošli, podruhé to bylo po dlouhém centru za obranu a pak už byl našťěstí poločas.

V druhém jsme se přece jen trochu probrali – a Vodka také citelně zpomalila, takže došlo i jeden nebo dva obrovské závary před branou soupeře které gólem smrděly, ale ačkoli jsme to tam v jednom případě rvali asi na čtyřikrát, brankář exceloval a udržel čisté konto.

My už také nepřipustili takovou přesdržku jako v prvním poločase a tak nám tam Vodka projistotu šoupla už jen jeden (čímž definitivně pohřbili jakékoli šance na otočení vývoje) – a to pěkně sehranou standardkou kdy jeden hráč narážel dozadu na druhého a ten prostřelil obranu.

Tady se nelze na nic vytáčet, Vodka byla řádově lepším týmem než my. Pravdou je, že jsme sice předvedli mimořádně bezzubý výkon a za normálních okolností bychom si třeba aspoň jedním gólem škrtli, ale byli prostě lepší a my klesáme na třetí místo v tabulce. Byl to ale stejně dost divný týden, protože i na posledních příčkách tabulkách všichni (včetně Los Zewlos) poráželi favorizované soupeře. Nás příští týden čeká dřívější vedoucí tým tabulky Beerchester United, který ale zjevně narazil na problémy s účastí a zdravotním stavem svých hráčů (viz. kontumace minulý týden za nedostatečný počet hráčů na hřišti).

Zápis o utkání – 6. zápas

Datum zápasu: 8. 5. 2016

Hřiště: P2

Beerchester United – Laxní přístup – 3:4 (1:3)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Hromádka Pavel	Bajar Zdeněk
2:1	Bárta Lukáš	Matějka Tomáš
3:1	vlastní	Hromádka Pavel
4:1	Matějka Tomáš	

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	3	3
Bárta Lukáš	1	2
Hromádka Pavel	4	2
Krlín Michal	3	2
Matějka Tomáš	4	2
Paima Jaroslav	2	3
Procházka Vojtěch	3	2
Šátek David (<i>brankář</i>)	4	3

[Komentář rozhodčího:](#)

Slušné utkání, v němž měli hosté v první půli více ze hry a vytvořili si rozhodující náskok, který se domácí snažili dotáhnout, ale marně.

[Nejlepší hráč:](#)

Matějka Tomáš

Recenze k utkání s týmem Beerchester United

Hromádka Pavel

Ha a jsme zpět na vítězné vlně, tentokrát výkonem jež by v rámci této sezóny šel bezpochyby označit za naprosto typický. Zkrátka jsme zase hodně bodovali z různých standardek a v závěru totálně vyhořeli, takže jsme výhru ustáli se staženou prdelí – letos již poněkolkáté ☺

Zápas jako takový byl rozhodně vyrovnaný – byly tam sekvence v kterých jsme měli z hry daleko více my, ale byly tam také části hry v kterých si nás Beerchester pořádně dával. Naštěstí soupeř celkem odešel fyzicky, takže nás moc nezválcovali.

První poločas vyšel celkově podstatně lépe nám. Bodovalo se hlavně z obvyklých autů (bez MŠ jsem toho drtivou většinu odházal já), ale pěkné šance byly také z rohů. Specialitou prvního poločasu byly nepochybně závary, obrovská škoda, že nám tam něco nespadlo – míč v malém vápně poskakoval opravdu hodně často. Neproměněných šancí jsme za celý zápas měli rozhodně víc, jasným příkladem jsou čtyři tyčky které dal Tomáš – dvě hlavou po přetažených autech, jednu fantastickou střelou v druhém poločase a čtvrtou už nevím.

Do vedení jsme šli každopádně my, ačkoliv jsme si nejprve museli počkat až se Beerchester sejde v plném počtu – prvních pár minut hráli v oslabení a naše hra proti oslabenému soupeři byla ještě nervóznější než obvykle. Akce na 1:0 v podání Zdeňka rozehrávajícího ze středu – na mě směr pravý rohový praporek a já jen placírkou poslal z voleje do brány, protože brankář čekal narážečku doprostřed vápna a tak se vrhnul z brány hodně pryč. Obránce se ještě snažil míč vykopnout, ale místo toho si ho lehce doťukl do branky, kam by to ale nejspíš stejně spadlo. Takhle to ale bylo na jistotu.

Radost netrvala příliš dlouho – jednoznačně nejlepší hráč Beerchesteru dostal míč u pravé strany na středu hřiště, obrana se úplně nedohodla co s ním - Zdeňkovi utekl, protože čekal mou pojistku, ale já ho zajištěného neměl, protože jsem vykrýval volného hráče na levé straně. Zdeněk se ještě stihl vrátit, ale útočník Beerchesteru byl hodně rozběhlý, obešel si ho do středu a luxusní střelou těsně k tyči srovnával na 1:1. Škoda, David si na míč sáhl a k vyrazení chybělo doslova pár centimetrů, útočník to ale trefil nejlépe jak mohl. O něco později se David pořádně zapotil, když jsem jednu ze střel vytečoval do protipohybu a David v tu chvíli už visel ve vzduchu, takže předvedl fantastické vzduchoplavecké kreace.

Do poločasu jsme ale šli s optimistickým stavem 3:1. Tomáš si rozebral obranu a tradičně nabídl Lukýsovi zakončovací pozici těsně před bránou – a Lukýs nezaváhal (ačkoli jinak vypadal dost unaveně a v prvních minutách nebyl schopen zpracovat balon). Třetí gól padl po mém autu z prava – házeno na sbíhajícího Krleše do výšky stehén. Krleš naskočené stehýnko minul, ale zato ho neomylně trefil obránce supící za ním. Ejhle vynucený vlastňák na 3:1.

V druhém to pak vypadalo, že to dohrajeme na pohodu – první část poločasu byla v pohodě naše, Tomáš předváděl úžasné triky a ačkoli měl při zakončení velkou smůlu a ani já nedal střelu z velkého vápna do poloprázdné brány kterou mi naservíroval, nakonec se na něj štěstěna usmála a jednu velmi nenápadnou střelou po zemi z velké dálky pod brankářem

propašoval na 4:1. Takže hotovka – kdybychom to ovšem nebyli mi a ještě to řádně nezdramatizovali.

Beerchester se vrátil do hry snížením na 4:2 – nějaký závar ve vápně, někdo hlavičkuje vysoko do vzduchu a míč padá doprostřed vápna těsně před bránu kde stojí osamocený útočník a snadno prostřeluje brankáře. Na 4:3 vzápětí snížil již zmíněný nejlepší hráč Beerchsteru – dostal centřík na pravou stranu a z voleje ho narval přímo do naší brány – nádherná a tvrdá střela s kterou se nedalo nic dělat. Zkrátka výrazně nad úroveň osmé ligy.

V závěru pak nervy hodně tekly (hlavně Zdeňkovi, který se rozčiloval, že si nesehráváme a hrajem už vyloženě odkopávanou), ale poslední čtyři minutky už jsme ubetonovali. Hurá!

Tomáš parádně, Jarda také velmi dobře a obětavě, Vojta mimořádně běhavý, Lukýs spíše nevýrazný (nevypadal že by mu bylo dobře ☺), zbytek standard.

Zápis o utkání – 7. zápas

Datum zápasu: 15. 5. 2016

Hřiště: P3

Laxní přístup – Česlo – 1:0
(0:0)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Matějka Tomáš	Hromádka Pavel

Hráč	Plus	Mínus
Bárta Lukáš	0	0
Hromádka Pavel	1	0
Krlín Michal	1	0
Matějka Tomáš	1	0
Paima Jaroslav	1	0
Procházka Vojtěch	1	0
Šafka Jiří	0	0
Šátek David (<i>brankář</i>)	1	0
Široký Michal	0	0

[Komentář rozhodčího:](#)

Domáci brankou v poslední minutě rozhodli remízový zápas.

Nejlepší hráč:

Matějka Tomáš

Recenze k utkání s týmem Česlo

Hromádka Pavel

Souboj s Česlem byl klasicky bizarní zápas naprosto odpovídající šabloně pro hru s papírově výrazně slabším soupeřem. Česlo šlo do zápasu se skóre 3:22 a bez střídání, zatímco my se pohybujeme na čelních pozicích tabulky a na střídání jsme (po pozdních příchodech MŠ, Krleše a tak trochu i mě) měli tři lidi.

Což mělo nevyhnutelný důsledek – hráli jsme naprostou tužku, fotbal byl přehlídkou příšerností a prostě jsme nebyli schopni produkovat cokoli smysluplného. Brankář soupeře spolehlivě likvidoval různé pokusy ze standardek, Tomáš sice čaroval (a několikrát vyslal hráče vpřed skutečně luxusními sehrávkami), ale vlastní zakončení mu nešlo a nejvýraznější šanci zápasu z totálního závaru narval Jirka z metru do břevna.

Naštěstí byl ve výborné formě také David, pro kterého to byl historicky 200. zápas v dresu Laxního přístupu a který si za vychytanou nulu rozhodně zaslouží obří pochvalu – bylo tam pár hodně dobrých zákroků (jeden záklek samostatného nájezdu, rybička vytahující střelu a také reflexní vyrazení jedné velké jedovatosti).

Obzvláště pikantně jsme ale nakonec přišli k vítězství 1:0. Gól jsme dali doslova v poslední vteřině a ještě hodně neobvykle – celá situace si rozhodně zaslouží podrobný popis. Dění poslední minuty zahájeno defenzivně běžeckým soubojem mezi Jirkou (který v zápase schytl hodně nepříjemný zásah míčem přímo do čelisti) a jedním útočníkem Česla. Jirka byl rychlejší, k míči dorazil první a situaci vyřešil, hráč Česla ale ztratil stabilitu a plácnul sebou na zem, přičemž si narazil kostrč. Hra pokračovala, míč se přesunul před bránu Česla kde s ním začal hrát Tomáš. Rozhodčí byl ale po chvílce upozorněn, že u našeho vápna stále leží hráč Česla a nevstává, takže písknul přerušení hry. Tomáš v tu chvíli zrovna vypálil a trefil krásnou tyčku, míč se nicméně odrazil k hráčům Česla, takže máme jistotu, že bychom už dál nebodovali a z akce by nic nebylo. Zraněný hráč Česla nahlásil naraženou kostrč, ale sebral se ze země s tím, že zápas ještě dohraje. Rozhodčí vyhlásil míč rozhodčího a hráči Česla se nabídli, že nám ho zkrátka sportovně odevzdají, takže hra začala, oni ho vzali a poslali ho na naši půlku do místa pádu. Tam jsem se míče zmocnil já, ujistil všechny výkřikem, že už tedy hrajeme a po popojetí metru dvou jsem vyslal křížný centr přes celé hřiště. Tak nádherný centr se mi nejspíš ještě v životě nepovedl – luxusní plachták přímo na Tomáše, který stál těsně u vzdálenější tyčky soupeřovy brány. U něj nikdo, brankář situaci hrubě podcenil a tak Tomáš kombinací hlavy a ramene z metru zaskóroval na 1:0 aby rozhodčí vzápětí pískl jak gól, tak ukončení zápasu. Hráči Česla nemohli pobrat co se stalo, my naopak euforie z absurdnosti.

Hohó! Následná oslavná chlastačka na počest Davida v Republice Žižkov pak samozřejmě taky stála za to. Yada yada yada – postupové kecy ☺ Tedy do příštího týdne, kdy se srazíme s DDR FC, pak nás to nejspíš přejde ☺

Zápis o utkání – 8. zápas

Datum zápasu: 22. 5. 2016

Hřiště: DEKAN

DDR FC – Laxní přístup – 2:4 (0:1)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Bajar Zdeněk	Bárta Lukáš
2:1	Matějka Tomáš	Šátek David
3:1	Matějka Tomáš	Hromádka Pavel
4:1	Matějka Tomáš	Bajar Zdeněk

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	4	1
Bárta Lukáš	2	1
Hromádka Pavel	2	1
Krlín Michal	3	2
Matějka Tomáš	4	2
Paima Jaroslav	1	1
Šafka Jiří	2	2
Šátek David (<i>brankář</i>)	4	2
Široký Michal	3	2

[Komentář rozhodčího:](#)

Laxní přístup vedl téměř celý zápas. Fair play hra ve vysokém tempu.

[Nejlepší hráč:](#)

Matějka Tomáš

Recenze k utkání s týmem DDR FC

Šátek David

Souboj s Česlem byl klasicky bizarní zápas naprosto odpovídající šabloně pro hru s papírově výrazně slabším soupeřem. Česlo šlo do zápasu se skóre 3:22 a bez střídání, zatímco my se pohybujeme na čelních pozicích tabulky a na střídání jsme (po pozdních příchodech MŠ, Krleše a tak trochu i mě) měli tři lidi.

Děkanka - pro náš tým naprosto mystické hřiště. Čím je pro Germány Valhalla, pro východní Němce Fridrich Palast v Berlíně, pro Slováky Poszony (Bratislava), pro Poláky Londýn, pro Čechy Nemocnice na kraji města v Boru - tím by pro nás měla být Děkanka. *Zde* jsme zažili náš první postup do sedmé ligy když jsme naprosto jednoznačně rozdrtili klasického soupeře Metro AFK 7:0. *Zde* jsme odehráli dvě legendární utkání (alespoň podle názvu) Laxní přístup - Marná snaha. *Zde* jsme hráli bláznivý zápas s Heliportem, kdy jsme první poločas v pěti prohráli 0:8 - na druhou půli se pak dostavil Caidel a poločas skončil 0:0, kdy jsme byli jednoznačně lepším týmem. *Zde* zapsal zhulený rozhodčí (v zápase se Sacím Komandem Modřany) legendární větu do zápisu: "Hosté (rozuměj Laxní přístup) srovnali po sporně nařízené penaltě". *Zde* jsme dokázali prohrát s Lokomotivou DP 1:6, a to i přesto, že jsme hráli v poli o jednoho hráče více a že Ondra náš brankař netrpěl absolutně žádnou nervozitou, protože byl zlítejší jak cecek (a s ním půlka týmu) ... btw. tímto výkonem jsme pravděpodobně zadělali na odchod Honzy Širokého, protože celý zápas nadával jak špaček, i když hrál celý zápas (ve střizlivém stavu) stejně jako ti ožralí. *Zde* jsem dvakrát (a po tomto zápase třikrát) zrakvil při svém obranném zákroku Michala - vždy se tak stalo před koncem utkání.

A nyní jsme se na tomto legendárním hřišti měli utkat znova, tentokrát s víceméně suverénně hrajícím týmem s retro názvem DDR. Soubor z Německé demokratické republiky opanoval po sedmém kole první místo se stejným počtem bodů jako my tj. 11. První se třetím - zápas jak víno. Vzhledem k téměř nulovým postupovým ambicím jsme se před utkáním museli popasovat ani ne tak s nervozitou jako spíš s nezvyklým květnovým vedrem a BIO zátěží minimálně tak 10 (kdyby existovala taková škála tak včera určitě musela být). Helmuti se dostavil stejně jako my v devíti. Hned od začátku do nás začali bušit, ale obrana skvěle (stejně jako celý první poločas) odolávala, tak se muselo stát to, co se zákonitě stává všem týmům, kteří si myslí že nás jen tak jednoduše přehrajou. Udeřili jsme! Zdeněk hezky prošel středem dostal se až na roh vápna kde po menším závaru vyslal míč na bránu a ten se dostal až do sítě. Víím, že to ještě někdo dokopával, ale pamatuju si Caidelova otcovská slova - "Ten gól stejně napíšu Zdeňkovi". Zápas se pak přelíval z jedné strany na druhou. Soubor Honeckerových pohrobků, stejně jako my, hrozil zejména rychlým přechodem do útoku a vesměs nepřesným zakončením. Při jedné situaci se východoněmecký útočník dostal až tváří tvář ke mě, vystřelil a já zázračným zákrokem vyrazil. Pro míč jsem si ještě pohodlně skočil a jal si jej ukrýt pod svým tělem. Vzhledem ale k různým okolnostem počínající suchem a konče zmiňovanou biozátěží jsem si míč pod sebou hezky poslal dozadu na bránu a jako jeden z prvních gólmánů v historii si dal ukázkovou tyčku. Naštěstí byli všichni tak zaskočení že na dorážku nikdo nezareagoval. Upřímně - tohle si dát, tak kam se hrabe ten legendární gól z půlky ze Zákostelní. No nic. Podobnou situaci jsem si zopakoval asi deset minut poté, kdy jsem po menším závaru nic nepodcenil a míč naprosto bezpečně zased. Hodně vtipný byl soupeřův útočník, který mě naprosto zoufale obíhal a čekal kudy mi míč vypadne. Pobavil mě taky už nevím jestli Lukýs nebo Krleš, který na mě řval: "Bacha sedíš si na něm". Touto cestou bych mu chtěl poděkovat :-)). Do konce poločasu se ještě soupeři povedlo pár lehčích střel, se kterými jsem problémy neměl. My naopak hrozili mnohem častěji a zejména Tomášova střela nad do odkryté brány po zdařilé

kombinaci nás mohla později mrzet. Za zmínku ještě stojí Zdeňkův přímák někam do šibenice, na který musel gólman reagovat.

Ve druhém poločase vyslanci z Karl-Marx Stadtu pokračoval v nátlakové hře. Co nám vážně nešlo bylo hlídat rohy a auty. Už v první půli se několikrát pozapomnělo na volného útočníka, ale nic z toho naštěstí nebylo. Ne tak v 37.minutě. Aut a hlavička volného hráče z malého vápna. Napálil to sice přímo do mě, ale bylo to tak blízko že jsem nestihnul nijak jinak reagovat, než že jsem míč odrazil před sebe. Sice jsem se jej ještě snažil zachránit tím, že jsem se dorážejícímu útočnickovi vrhnul pod nohy, ale bohužel se míč tak nešťastně odrazil, že zůstal volný na čáře kde už nebyl problém jej doklepnout do prázdné brány. Zarážející, že v tu chvíli jsme již byli ve vápně jen já a dva hráči soupeře. Nikdo z naší obrany. 1:1. Naštěstí chvíli poté Tomáš, po mém výhozu prostřelil gólmana DDR střelou poměrně z velké vzdálenosti. 2:1. Když pak ještě po samostatných akcích přidal 3. a 4. gól a završil tak čistý hattrick (to chce příště panáky Tomáši!!!) vypadalo to na klidný zápas. Soupeř sice hrál aktivněji, ale vesměs nic se mu nedařilo. Něco jsem pochytil, něco stříleli těsně vedle, něco úplně do prdele... Trochu vzrušení ještě přinesl závar, kdy jsem vyrážel házený míč z autu. Bylo to ale na konečky prstů a míč šel spíš než mimo vápno, ukázkovou svíci přímo nahoru. Navíc chytil nepříjemnou rotaci a po dopadu se kutálel přímo do brány. Naštěstí se mi jej před čarou podařilo odpálit. Naštěstí z toho důvodu, že by měl soubor Východních Němců ještě dostatek času zápas zdramatizovat. U této situace se musím tímto trochu obhájit. Byla to spíš souhra náhod. Rozhodně bych si víc vyčítal tu situaci z první půle. Nakonec se jim přeci jen podařilo snížit na 4:2. Stalo se tak ale až v 58.minutě tak to už na moc stresu nebylo. Soupeř házel aut (jak taky jinak, že?) a našel útočníka, kterého hlídal Michal. Já se po míči vrhnul a ukázkově (opět před koncem zápasu) trefil Michala, který musel okamžitě střídat. Každopádně na aut jsem již nedosáhl a útočník #33 hlavou zavěsil. Podle mě by zavěsil i kdybych Michala netrefil, ale to už je teď jedno.

Celkově nadprůměrné utkání na osmou ligu s naprosto nadprůměrným výkonem LXP hráčů. Přiznat si musíme to, že jsme chtěli nebo nechtěli ve hře o sedmou ligu (že by to bylo Děkanou?). No nic, šance že to ve zbývajících třech zápasech ještě nechtěně dojebeme stále žije

Zápis o utkání – 9. zápas

Datum zápasu: 29. 5. 2016

Hřiště: MALES

**Laxní přístup – Dýně AC A – 1:1
(0:1)**

Stav	Střelec	Asistence
1:1	Matějka Tomáš	Hromádka Pavel

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	1	1
Bárta Lukáš	1	1

Hromádka Pavel (brankář)	1	1
Krlín Michal	1	1
Matějka Tomáš	1	1
Procházka Vojtěch	1	0
Šátek David	0	1

Komentář rozhodčího:

Zasloužená remíza.

Nejlepší hráč:

Matějka Tomáš

Recenze k utkání s týmem Dýně AC A

Hromádka Pavel

Utkání v nezvyklé sestavě – na nezvyklém hřišti. V Malešicích jsme hráli vůbec poprvé a rozestavení hráčů atypické – Davidovo pochroumané rameno a můj zrakvený palec na noze dal vzniknout netradiční taktické variantě: David v obraně a já v bráně.

Hrálo se za pekelného vedra kolem třetí hodiny a ani nám ani soupeřům takové počasí nezajistilo žádné davy nadšených hráčů – my střídali jen jednoho hráče, Dýně dva. Paradoxně bych si ale skoro troufl tvrdit, že hráčům Dýně došly síly přece jen o maličko dřív a jejich závěr už nebyl tak dramatický. To měli asi z toho, že se snažili hrát běhavý a tvrdý fotbal.

Naše hra nebyla špatná, nebylo to ale úplně klasické – auty házel převážně David namísto mě nebo Michala a já s tou nohou také posílal výkopy hodně jinak, než to dělá David nebo Ondra (většinou kratší jen něco za půli, hřiště jako takové jsem nepřestřelil myslím ani jednou, zato jsem jednou luxusně narval útočníka soupeře přímo na bachor).

Utkání jako takové vyrovnané – Dýně to se střídáním nepřeháněla a když už, tak šly střely většinou vedle – skutečných zákroků jsem za celý zápas měl vlastně jen několik. My měli pár zajímavějších momentů, ale to až spíš v druhém poločase.

Do vedení šla každopádně Dýně – zpočátku nám jejich auty dělaly docela starosti. Dýně totiž používala nezvyklou variantu s autem hozeným o zem, takže do vápna to létalo s odrazem o zem, což nám dost zmátlo obránce a nikdo nevěděl co s tím. Jestli padl gól po autu nebo rohu nevím, ale byla to každopádně jasná chyba obrany – míč prošel vápnem zprava a zakončující hráč pro sebe na levé straně měl naprosto volnou polovinu vápna, nejbliž k němu měl někdo tak dva a půl metru. Vyběhnouti už jsem nestíhal a útočník Dýně mě bohužel netrefil (což byla asi jediná šance jak s tím něco udělat), takže jasné prostřelení k vzdálenější tyči, 0:1. Zdeněk se posléze přiznal, že šlo o jeho hráče, ale ve zmatku si nakonec přebíral jiného, takže tenhle zůstal volný.

Zbytek poločasu už se odehrál normálně, v druhém jsme pak pozvolna začali stupňovat tlak. Klíčové byly hlavně akce zakončované z levé strany – Zdeněk těsně minul bránu z velmi těžkého úhlu, David prozvěnu projebal jasnou akci zápasu (plyšový Caide!!) když z podobné akce zakončil mimo bránu do stejného místa. Jenže David měl podstatně lepší střelecký úhel a navíc zakončoval do naprosto odkryté brány.

Zápas jsme ale nakonec uváleli na 1:1. Zasloužil se o to Tomáš – dostal na pravou stranu můj výhoz, vypálil z celkem nezajímavé pozice – a ejhle, míč prošel brankáři pod nohama úplně stejně jako o zápas dřív. Zkrátka střílet, střílet, střílet!

Pozápasová kalba ve vyložené minisestavě já, David, Krleš a Zdeněk, Malešický minipivovar ale rozhodně patří k zajímavějším hospodám kolem hanspaulských hřišť. Příští týden bude pro vývoj skupiny klíčový – remíza s Dýní nás ponechává na krásném druhém místě (Potíže jsou první na skóre) a horší než čtvrtí už být nemůžeme – předběhnout nás může leda DDR nebo Vodka. A Aholdí skvadra, tedy David, Tomáš a Michal si nezodpovědně naplánovali teambuildingovou dovču a ani jeden z nich nedorazí, což možná platí i pro Zdeňka, takže naprosto netuším, kdo vlastně ten fotbal příští neděli přijde hrát.

Zápis o utkání – 10. zápas

Datum zápasu: 29. 5. 2016

Hřiště: MALES

Fiasko – Laxní přístup – 8:0
(0:3)

Hráč	Plus	Mínus
Bárta Lukáš	0	8
Hromádka Pavel	0	8
Krlín Michal	0	8
Paima Jaroslav (<i>brankář</i>)	0	8
Procházka Vojtěch	0	8
Šafka Jiří (<i>brankář</i>)	0	8

Komentář rozhodčího:

Klidný a jednoznačný zápas v úmorném vedru, ve kterém se Fiasko blýsklo občasnou pěknou akcí či individuálními schopnostmi Vavříanky.

Nejlepší hráč:

Hromádka Pavel

Recenze k utkání s týmem Fiasko

Hromádka Pavel

Tak, konečně se nám podařilo pořešit obavy z postupu ☺ Vybraní jedinci (David, MŠ a Tomáš) už na to zkrátka neměli nervy a raději se odjeli rekreovat a tak jsme to za ně museli zařídit my zbývající. A pustili jsme se do toho pořádně a s vervou, aby nebylo skutečně nic ponecháno náhodě.

Sešli jsme se na Pražačce v pouhých šesti lidech a poledních vedrech (což v reálných člověkohráčích ubralo tak další dva kousky) a ačkoli Fiasko taky nemělo nikoho na střídání, bylo jasné, že jim to vadit nebude, což se o nás říct nedá. Do brány se nakonec v prvním poločase postavil Jirka a v druhém Jarda a ačkoli se rozhodně na férovku dá říct, že toho moc ani jeden nepochytali, na výsledku utkání se to rozhodně nijak nepodepsalo a drtivá porážka kterou nám Fiasko ušetřilo každopádně nebyla chybou brankářů ☺

Za normálních okolností by asi Fiasko bylo hratelným soupeřem tradičního stříhu (dobrý a hravý útok, špatná obrana a značný potenciál na proměňování našich autů), tentokrát jsme se ale vůbec neprosadili a protože síly brzo došly, nebylo je ani jak bránit a kazit jim hru, takže byl výsledek tristní a zasloužený: 8:0. Mohlo to být asi i víc, ale v druhém už si z nás dělali spíš srandu a góly dávali tak nějak mimochodem. Škoda, že se nepodařil žádný náš čestný úspěch, pár možností každopádně bylo – Křeš měl střelu takřka Davidovských parametrů z minulého zápasu, Lukýs asi dvě lepší šance z kterých ale nikdy pořádně nevystřelil, mě jednu razantní střelu zdálky brankář vytáhl na tyčku a jeden solidní roh prošel mezi brankářem a bránou, bohužel však bez teče.

Do hry jsme se bohužel nikdy nedostali – Fiasku se podařilo zabodovat hned v prvních minutách a od té doby už jsme byli prostě jen na skluzavce směrem dolů. Děkuji tedy srdcařům kteří na tenhle zápas dorazili, přežili strašlivé vedro, vzali na sebe odpovědnost zařídit nepostup a ještě si vyžrali takový náklep ☺

Zápis o utkání – 11. zápas

Datum zápasu: 19. 6. 2016

Hřiště: ZAK

**Laxní přístup – Vozovna Hloubětín A – 3:5
(2:2)**

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Matějka Tomáš	
2:2	Matějka Tomáš	Šátek David
3:3	Matějka Tomáš	Šátek David

Hráč	Plus	Mínus
Bárta Lukáš	2	4
Hromádka Pavel	3	4
Matějka Tomáš	3	5
Procházka Vojtěch	3	4
Šafka Jiří	1	3
Šátek David (<i>brankář</i>)	3	5
Široký Michal	3	5

Komentář rozhodčího:

Klidné utkání v přátelské atmosféře, obě mužstva hrála na hranici svých možností.

Nejlepší hráč:

Matějka Tomáš

Recenze k utkání s týmem Vozovna Hloubětín A

Hromádka Pavel

Uff. A je dobojováno. Vozovna svým výkonem rozhodně potvrdila, že takhle nějak vypadá osmá liga – a my se tomu pochopitelně přizpůsobili, takže výsledkem byla velmi dramatická holomajzna, kterou jsme nakonec epicky projeli 3:5. Ještě že tak – DDR a Vodka totiž v posledním kole taktéž zaváhali, takže kdybychom Vozovnu porazili, postupu bychom se nevyhnuli.

Jakkoli to před začátkem utkání vypadalo dost tristně (Jarda byl marod, Zdeněk v Rusku, Krleš si podvrtnul kotník když si hrál se synátorem a Jirka přišel o dvě minutky pozdě ve strašlivém vedru), začátek jako takový byl opět naší silnou stránkou. Za první dvě minuty jsme stihli asi tři nebezpečné akce korunované Tomášovým gólem z levé strany, kde ho nechávali úplně volného, takže Jirka dorazil ještě s námi ve vedení. To Ondra a Jirmi, kteří se nám dorazili na střídačku vysmívat (i když oni by asi tvrdili, že fandit) už dorazili za stavu 1:1. Stejně jako soupeř nechával zpočátku Tomáše na levé straně volného, my nechávali většinou volného hráče vpravo – a abychom je trumfli, tak projistotu celý zápas ☺ Vozovna útočila zajímavým způsobem – vlastně nikdy nechodili s míčem nějak vpřed, ale hráč s míčem spíše čekal, až přiběhnou další hráči a pak rozděloval nahrávky, což na nás dost fungovalo, protože hodně útoků tak vlastně vedli ve 4 hráčích.

Góly mi značně splývají, první byl ale rozhodně smůlovitý – na poslední chvíli se mi podařilo skočit do střely z vápna útočníkovi, jenže odražený míč odletěl na druhou stranu vápna kde už byl zmíněný čtvrtý hráč vpravo úplně volný, takže snadno zakončoval. V druhém a třetím gólu si nás tak nějak rozebrali, čtvrtý padl v druhé půli po tvrdé střele která prošla skrz celé vápno na opět volného hráče (v tomto konkrétním případě jsem ho měl hlídat já), pátý už padl po individuální akci asi nejdřívejšího útočníka soupeře, který se ale naštěstí většinu zápasu do zakončování nijak nehrnul.

Všechny naše góly měl na svědomí Tomáš, druhý a třetí po nahrávkách od Davida, jednou přitom parádní střelou o obě tyčky a záda prostorově vskutku enormního brankáře. Tomáš měl i několik dalších šancí, roli paliče ale spolehlivě získali jiní hráči, kteří měli daleko jasnější šance – a tady je řeč samozřejmě hlavně o Michalovi, který zejména v závěru zadrbl totální tutovku i s dorážkou, což rozesmálo Františka Ringo Čecha jenž se sledováním našeho výkonu velmi bavil (jinak tam byl od pozorování tenisu na vedlejších kurtech, ale my byli podstatně zábavnější). Rozhodčí po epesní snaze o vyrovnání bohužel nepískl konec, takže my ještě schytali i ten pátý gól. Uh huh.

Ale aspoň nepostupujeme a máme krásnou čtvrtou příčku, což se s Los Zewlos nedá vůbec srovnávat. Ostatně, Honza už také pochopil, že jsme daleko lepší než na co vypadáme, jako krysa opouští potápějící se loď a v hospodě na Kolčavce pronesl onu památnou větu: „*Prosím, abych se mohl vrátit do Laxního přístupu.*“

Závěrečné zhodnocení sezóny

Hráč	+	-	Účast	Góly	Asist.	Best	Prospěšnost
Bajar Zdeněk	13	8	5	1	2	0	8
Bárta Lukáš	18	23	11	7	3	2	23
Hromádka	23	24	10	1	6	1	18
Krlín Michal	9	18	9	0	0	0	9
Matějka Tomáš	28	22	10	14	6	7	37
Paima Jaroslav	6	13	6	0	1	0	7
Procházka	17	22	10	0	0	0	10
Šafka Jiří	9	20	8	1	1	0	10
Šátek David	16	16	9	0	3	1	13
Široký Michal	16	16	8	1	4	0	13
Zahradníček	0	1	1	0	0	0	1
Zeman Ondřej	14	12	4	0	0	0	4

Hromádka Pavel:

Startovka nám na jaře 2016 prodělala značné množství změn. Vůbec nenastoupil Ondra Bajar, zraněný byl také Šulin a víceméně se na to vybodnul také Tomáš Zahradníček, který dorazil pouze k jedinému zápasu (a bodově se tak umístil pod vlastním gólem, který má tři body prospěšnosti ☺). Ondra navíc musel na operaci a tak odehrál také pouze čtyři zápasy. Na druhou stranu se nám do kádru vrátil Jarda a především se objevila nová tvář Tomáš Matějka, který nás zcela bez debat celou sezónu hodně táhnul vpřed. Tomáši M vyšla hned první sezóna fantasticky a dokonce tím pozvedl i Lukýse, který měl loňskou sezónu super a teď ještě maličko lepší. Zdeněk bohužel kvůli výletům do Ruska zredukoval svůj příspěvek zhruba na polovinu a Krlešovi se tentokrát úplně nezadařilo a mimo účastí má ve všem čistou nulu ☺.

Výsledkově to ale byla skvělá sezóna. Tabulkově čtvrtá příčka znamená že šlo o naši nejlepší sezónu za poslední čtyři roky (a to jsme si jí ještě domrdali v posledních dvou kolech). Šest výher, dvě remízy a tři porážky znamenají zisk 14 bodů a většinu zápasů jsme drželi pěkně vyrovnaných – až na náklep s Fiaskem 0:8. Nejlepší výhra hned v prvním zápase sezóny 5:2 s Lobotomiky, zdolali jsme také 4:2 Los Zewlos, což v kombinaci s naším umístěním (4.) a jejich pádem (12.) znamená, že se k nám HŠ na příští sezónu vrátí. Celková gólová bilance 28:32 – hodně jí kazí právě zmíněný zápas s Fiaskem.

Stejně jako v předchozí sezóně jsme kádr udrželi na 12 hráčích, což není nic extra. Účast 8,27 hráče na zápas a průměrná docházka 7,58 zápasu na hráče je naprosto shodná jako v předchozí sezóně. Blbě je, že s Fiaskem jsme přišli jen v šesti (a ještě bez plnohodnotného brankáře), čemuž odpovídá výsledek. Dvakrát jsme zato dorazili v deseti. Mezi horší chodiče patřili formální TZ (1), Ondra (4) a Zdeněk Bajar (5), největší srdcař byl Lukýs který nevynechal ani jednou. Deset odehraných zápasů Špacír, Tomáš Matějka a Caidel, devět Krleš a David.

Historicky Caidel (289) a Krleš (269). David (203) překročil (a oslavil) dvoustovku důstojným způsobem v Republice Žižkov v této sezóně, MŠ na 200 dosáhl v posledním zápase sezóny (a sice oslavil v Kolčavce, ale zdaleka ne tak důstojně :) a HŠ konečně koupil panáky za odehranou stovku. Hurá. V příští sezóně se žádná oslava nečeká: Já bych sice mohl dosáhnout na 300, ale nesměl bych vynechat jediný zápas. 200 má nejbliž Honza, ale ten bude potřebovat cca čtyři sezóny a Lukýs může dosáhnout na 100 zápasů, ale až za dvě sezóny.

O králi střelců není žádných pochyb. Tomáš Matějka hned ve své premiérové sezóně nastřílel 14 gólů s průměrem 1,4 gólů na zápas a zažil tak historicky druhou nejlepší střeleckou sezónu všech dob. Rekord 18 gólů za sezónu drží Erich. Tomáš byl také druhým nejlepším střelcem celé naší skupiny. Lukýs druhou sezónu po sobě dorovnal osobák 7 gólů, další čtyři hráči pak dali už jen po gólu: Zdeněk, Caidel, Jirka a Michal. Pochválit je nutné také „vlastní“ gól, který padl celkem třikrát a soupeři jsou tak naším třetím nejlepším střelcem ☺ Historicky se nic nemění, Caidel 78, HŠ 75.

O šest nahrávek (převážně auty) se postaral Caidel, stejně tak jich ale šest zvládl i Tomáš který hodně akcí připravoval zejména Lukýskovi. 4 asistence MŠ, 3 David a Lukýs – zkrátka jsme si hodně nahrávali. Historicky Caidel 109, HŠ 65, MŠ na třetím 41 o jednu utekl Davidovi 40.

Brankářsky to byla hodně bujará sezóna. Většinu toho odchytil David (5 zápasů, 11 gólů), čtyřikrát zaskočil také Ondra (4 zápasy, 12 gólů) o poslední dva zápasy se ale dělil kdo se nachomýtl okolo. Já tedy odchytil jeden zápas s jedním inkasovaným gólem (a na průměr jsem tak nejlepším brankářem sezóny ☺), Černého Petra ovšem vyžrali Jirka a Jarda, kteří se prostřídali v bráně v zápase s Fiaskem a za poločas tak inkasovali 3 a 5 gólů. Nulu dokázal vychytat pouze David v zápase s Česlem.

Plusmínusy záporné (+28 / -32), Tomáš (+6), Zdeněk (+5) a Ondra (+2) se ale zvládli dostat do kladných čísel. Jirka, kterému to v předchozí sezóně vyšlo nejlépe teď naopak dopadl nejhůř (-11), nevedlo se ani Krlešovi (-9) nebo Jardovi (-7). Všichni ostatní mezi nulou a mínus pěti.

Historicky Šulin (+42), mezi aktivními dále v plusu nově Tomáš Matějka (+6) a David (+4). Absolutně klasika: Caidel (-30, +580 / -610) a Krleš (-187, +305 / -492). Helemese, překonal jsem metu 600 obdržených gólů ☺ při mém pobytu na hřišti.

Králem sezóny je zcela bez debat Tomáš Matějka s 37 body prospěšnosti, což je obecně druhá nejlepší sezóna jakou u nás kdy kdo předvedl (vede Erich s 44 body). Skvěle také Lukýs (23), který se jen těsně nevešel do desítky nejlepších výkonů historie. Elitní šestku by doplňovali Caidel (18), MŠ s Davidem (13) a Vojta s Jirkou (10). Historicky Caidel 538, Krleš 349, HŠ 321 a Ondra (297) s Davidem (295) číhají těsně pod třístovkou. Lukýs (113) přesvědčivě zdolal stobodovou laťku.

Nejlepším hráčem zápasů byl pochopitelně a po zásluze nejčastěji vyhlášen Tomáš Matějka (7), dvakrát se to poštěstilo Lukýsovi a jednou Caidelovi. David také jednou za vychytanou nulu. Historicky Caidel (62), David (25), Ondra (22) a HŠ (17).

A to je vše.